

VENDIM
Nr. 68, datë 5.11.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Illir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 4.11.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 4 (S) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Swinkels Family Brewers N.V., përfaqësuar nga avokati Krenar Loloçi, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Shoqëria “Arseni” sh.p.k., përfaqësuar nga administratori Lavdush Tormetaj.

Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Intelektuale, në mungesë.

OBJEKTI: Rihapja e procesit gjyqësor dhe shfuqizimi i vendimit nr. 15, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese.

Rishqyrtimi i kërkesës së kërkuarit të paraqitur përpara Gjykatës Kushtetuese në datën 2.2.2018, për të cilin u mor vendimi nr. 15, datë 11.3.2021, i Gjykatës Kushtetuese.

BAZA LIGJORE: Nenet 16, pika 2, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1 dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 71/c i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji organik i Gjykatës*); nenet 6, 14, 16, 28 dhe 126 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Holta Zaçaj, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të Swinkels Family Brewers N.V. (*kërkuarja*), e cila ka kërkuar rihapjen e procesit në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) dhe pranimin e kërkesës për themelin e çështjes, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, shoqërisë “Arseni” sh.p.k., që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për themelin e çështjes, konstatoi mungesën e parashtrimeve me shkrim të subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Pronësisë Intelektuale (*DPPI*), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesja është një shoqëri tregtare e themeluar dhe regjistruar sipas legjislacionit holandez, me emrin ligjor Swinkles Family Brewers N.V. dhe me emër tregtar edhe Bavaria N.V., e cila ka në pronësi markën tregtare B-52, pije energjike, pronësi e fituar nëpërmjet aplikimit në vendin e origjinës, në regjistrin e markave tregtare të Beneluksit, dhe regjistrimit të datës 22.2.2008, me nr. 838872. Ajo ka aplikuar, gjithashtu, për regjistrim ndërkombëtar në datën 20.6.2008 dhe marka tregtare B-52 është regjistruar përfundimisht në datën 24.6.2008, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878. Po kështu, ajo ka aplikuar për shtrirjen e efekteve të mbrojtjes së markës B-52 edhe në Shqipëri nëpërmjet aplikimit të datës 21.10.2008, ndërsa është regjistruar në datën 12.2.2009.

2. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., është një shoqëri e së drejtës shqiptare, e cila është regjistruar si person juridik në datën 15.8.2006, me objekt kryesor të veprimtarisë së saj tregtare tregtimin me shumicë dhe pakicë të mallrave, kryesisht ato ushqimore, ndër të cilat edhe pijen energjike B-52. Në lidhje me regjistrimin e kësaj marke tregtare janë zhvilluar disa procese gjyqësore.

3. Në datën 6.11.2008, në bazë të kërkesës së datës 18.4.2008 të shoqërisë së huaj “N.D.L.”, me përfaqësues Z.L. dhe me adresë në Maqedoni (Maqedonia e Veriut), Drejtoria e Përgjithshme e Patentave dhe Markave (DPPM), sot DPPI-ja, në përputhje me dispozitat e ligjit të kohës nr. 7819, datë 27.4.1994, “Për pronësinë industriale”, ka regjistruar në emër të asaj shoqërie markën “B-52 Energy Drink”, me nr. 11992 regjistrimi, sipas elementeve përkatëse.

4. Në datën 16.6.2010, me kontratën nr. 3076 rep., nr. 2163 kol., shoqëria “N.D.L.”, e përfaqësuar nga Z.L., i ka shitur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. markën, emrin, si dhe të gjitha të drejtat për këtë pije, jo vetëm në Shqipëri, por edhe në vendet e tjera ku ajo është e pajisur me patentë, kontratë që është e regjistruar në DPPM.

5. Në lidhje me regjistrimin e markës tregtare B-52 janë zhvilluar disa procese gjyqësore.

i. Procesi i parë gjyqësor

6. Mes palëve është zhvilluar procesi gjyqësor me objekt padie: “Shfuqizimin e markës B-52 me nr. 970878, me pronar “Bavaria” N.V. Çregjistrimin e markës B-52 me nr. 970878 me pronar “Bavaria” N.V.” dhe objekt kundërpadie: “Shfuqizimin e markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi kombëtar 11992, në pronësi të shoqërisë “Arseni” sh.p.k.”. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 12870, datë 26.12.2012, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë, duke shfuqizuar markën B-52 me nr. regjistrimi 970878, me pronar shoqërinë “Bavaria” N.V. dhe regjistrimin e vendimit të shfuqizimit në regjistrin e markave të DPPM-së. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 1692, datë 5.9.2013. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-755 (66), datë 9.3.2016, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 1692, datë 5.9.2013, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

ii. Procesi i dytë gjyqësor

7. Në datën 14.11.2013 shoqëria “Arseni” sh.p.k. i është drejtuar DPPM-së me kërkesë për regjistrimin e transferimit, në favor të saj, të pronësisë për markën ndërkombëtare B-52, me nr. 977607 regjistrimi ndërkombëtar. Në datën 10.4.2014 DPPM-ja ka dërguar pranë Organizatës Botërore të Pronësisë Intelektuale (WIPO) formularin përkatës për ndryshimin e pronësisë për markën ndërkombëtare me nr. 977607 regjistrimi nga pronari Z.L., përfaqësuesi i shoqërisë “N.D.L.”, te shoqëria “Arseni” sh.p.k. Me urdhrin nr. 13, datë 15.4.2014 (urdhri nr. 13/2024), DPPM-ja, duke vlerësuar se transferimi i pronësisë së markës ndërkombëtare është bërë gabimisht,

bazuar në një kontratë shitjeje me anë të së cilës bëhet transferimi i pronësisë së markës tjetër tregtare nr. 11992 regjistrimi, ka urdhëruar revokimin e transferimit (ndryshimit) të pronësisë së markës ndërkombëtare, si dhe lënien e kësaj marke në pronësi të pronarit Z.L., duke njoftuar edhe WIPO-n dhe palët e interesuara.

8. Shoqëria “Arseni” sh.p.k. i është drejtuar gjykatës me padi për konstatimin e pavlefshmërisë absolute të urdhrit nr. 13/2014 të DPPM-së. Me vendimin nr. 4986, datë 22.9.2014, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë, duke konstatuar si absolutisht të pavlefshëm urdhrin nr. 13/2014 të DPPM-së, për shkak se ka vepruar në kapërcim të kompetencave të njohura me ligj, për sa kohë nuk parashikohet mundësia që ky organ të revokojë aktet e tij, të paligjshme ose jo. Ky vendim është lënë në fuqi me vendimin nr. 345, datë 2.2.2017, të Gjykatës Administrative të Apelit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-464 (111), datë 21.3.2022, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe rrëzimin e padisë, duke vlerësuar se këto të fundit nuk kanë interpretuar dhe zbatuar drejt kërkesat e ligjit material.

9. Mbi ankimin e shoqërisë “Arseni” sh.p.k., Gjykata, me vendimin nr. 37, datë 7.7.2023, ka vendosur shfuqizimin e vendimit nr. 00-2022-464 (111), datë 21.3.2022 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në atë gjykatë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pas shqyrtimit të kësaj çështjeje, me vendimin nr. 00-2024-5424 (489), datë 19.11.2024, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe rrëzimin e padisë. Kundër këtij vendimi shoqëria “Arseni” sh.p.k. ka paraqitur ankim kushtetues individual, për të cilin, me vendimin nr. 266, datë 22.10.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

iii. Procesi i tretë gjyqësor

10. Në vitin 2011 kërkesja ka bërë një tjetër regjistrim ndërkombëtar të markës tregtare B-52, me logo të re. Ajo, gjithashtu, ka bërë një regjistrim ndërkombëtar me nr. 1082916, datë regjistrimi 14.6.2011 të markës tregtare B-52, me të njëjtat karakteristika të logos dhe të njëjtin klasifikim sipas klasifikimit ndërkombëtar të Nices, në klasën 32, pije alkoolike dhe jo-alkoolike, pije energjike dhe pije sportive. Në datën 21.7.2011 DPPM-ja ka pranuar regjistrimin përkatës.

11. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., i është drejtuar Bordit të Apelit të DPPM-së për kundërshtimin e regjistrimit të mësipërm. Kjo kërkesë nuk është pranuar, pasi është paraqitur jashtë afatit ligjor. Shoqëria “Arseni” sh.p.k., duke pretenduar se ky regjistrim pranë DPPM-së është kryer në kundërshtim me dispozitat ligjore, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi, me objekt shfuqizimin dhe çregjistrimin e mbrojtjes së markës B-52, me nr. 1082916, me pronar “Bavaria” N.V., si dhe marrjen e vendimit me ekzekutim të përkohshëm.

12. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 7121, datë 24.6.2013, ka vendosur: *“Pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë. Shfuqizimin e mbrojtjes së markës B-52, me nr. 1082916 regjistrimi, me pronar shoqëria “Bavaria” N.V. Regjistrimin e këtij vendimi shfuqizimi në Regjistrin e Markave të DPPM-së. Rrëzimin e kërkesëpadisë për pjesën tjetër të saj.”* Vendimi i gjykatës së shkallës së parë është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1868, datë 6.5.2014, dhe ky i fundit është lënë në fuqi nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2017-2074(112), datë 5.10.2017.

13. Në datën 5.2.2018 kërkesja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual për kundërshtimin e vendimeve të mësipërme gjyqësore, duke pretenduar cenimin e së drejtës për

proces të rregullt ligjor në drejtim të *standardit të arsytimit të vendimit, parimit të paanshmërisë në gjykim, së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, si dhe *parimit të sigurisë juridike*. Për shkak se prej datës 16.7.2018 Gjykata nuk ka pasur kuorumin e nevojshëm ligjor për formimin dhe funksionimin e kolegjeve seleksionuese, kërkesa ka mbetur pa veprim dhe vetëm në datën 17.1.2020, me plotësimin e kuorunit të kërkuar ligji, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Kjo e fundit, me plotësimin e kuorunit të kërkuar nga ligji për shqyrtimin paraprak të çështjeve prej saj, me vendimin e datës 29.1.2021, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë të dokumenteve.

14. Gjykata, në përfundim të gjykimit, me vendimin nr. 15, datë 11.3.2021 (*vendimi nr. 15/2021*), ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Në lidhje me pretendimet për cenimin e *parimit të paanshmërisë në gjykim, së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe parimit të sigurisë juridike*, Gjykata, bazuar në argumentet e parashtruara në mbështetje të tyre, ka vlerësuar se janë të pabazuara. Për sa i përket pretendimit për *cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, Gjykata nuk arriti kuorumin e nevojshëm ligjor, pasi qëndrimet e gjyqtarëve u ndanë për sa i takon mënyrës sesi e kanë vlerësuar gjykatat e zakonshme pretendimin e kërkuar për keqbesimin në të drejtën e përfitimit të markës B-52 nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. dhe nëse përgjigjja e dhënë nga ato gjykata plotëson standardet e arsytimit. Për rrjedhojë, ky pretendim është konsideruar i rrëzuar në kuptim të nenit 73, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës.

15. Në lidhje me procesin gjyqësor të vënë në lëvizje prej saj, të përmbyllur me vendimin e Gjykatës nr. 15/2021, kërkesja, me kërkesën e datës 1.10.2021, i është drejtuar Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) (*aplikimi nr. 48801/21, Swinkels Family N.V. kundër Shqipërisë*), duke pretenduar cenimin e nenit 6, paragrafi 1, të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) edhe në drejtim të aksesit në Gjykatë dhe standardit të arsytimit të vendimit. GJEDNJ-ja, me vendimin e datës 16.7.2024, ndërsa nuk ka gjetur shkelje të së drejtës së aksesit, ka vendosur se ka pasur shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së për të drejtën e kërkuar për një vendim të arsyetuar nga Gjykata, duke vlerësuar se asaj nuk i janë dhënë shkaqet ligjore përkatëse për refuzimin e ankimit kushtetues dhe se kjo mungesë e një arsytimi të përshtatshëm nuk plotëson kërkesat për proces të drejtë gjyqësor (*shih paragrafin 76 të vendimit të GJEDNJ-së*). Sipas GJEDNJ-së, një vendim në të cilin konstatohet shkelje e Konventës i imponon shtetit të paditur një detyrim ligjor për t'i dhënë fund shkeljes dhe për të riparuar pasojat e saj. Duke pasur parasysh natyrën e pretendimeve dhe shkeljet e konstatuara, forma më e përshtatshme e riparimit të shkeljeve të gjetura do të ishte rihapja e procedurave të brendshme (*shih paragrafët 78 dhe 83 të vendimit të GJEDNJ-së*).

16. Në datën 13.2.2025 kërkesja i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për rihapjen e procesit gjyqësor, shfuqizimin e vendimit të saj nr. 15/2021 dhe rishqyrtimin e ankimit kushtetues të datës 2.2.2018, për të cilin është dhënë ai vendim. Me vendimin e datës 17.4.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve dhe bazuar në parashikimet e ligjit organik të Gjykatës dhe të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese janë njoftuar për këtë qëllim edhe subjektet e interesuara, të cilat janë thirrur si palë në gjykimin kushtetues.

17. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., në përmbajtje të parashkrimeve të tij përpara Gjykatës, ka kërkuar edhe përjashtimin nga gjykimi të tre gjyqtarëve, duke pretenduar se kanë qenë pjesë e trupit gjykues që ka dhënë vendimin e mëparshëm nr. 15/2021, ku është gjetur shkelje

nga GJEDNJ-ja, për rrjedhojë janë në kushte papajtueshmërie për të marrë pjesë në këtë gjykim, pasi e kanë shprehur qëndrimin e tyre për objektin e çështjes. Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimet e datës 26.6.2025, ka vendosur rrëzimin e këtyre kërkesave si të pabazuara, duke vlerësuar se në rastin konkret nuk jemi përpara ndonjë prej rasteve të parashikuara nga neni 36 i ligjit organik të Gjykatës për përjashtimin e gjyqtarit kushtetues, por përpara zbatimit të një detyrimi që lind për Gjykatën për shkak të vendimmarrjes së GJEDNJ-së. Për më tepër, sipas Mbledhjes së Gjyqtarëve, pranimi i këtyre kërkesave do të çonte edhe në mosarritjen e kuorumit të nevojshëm për zhvillimin e seancës plenare, me pasojë pamundësinë e shqyrtimit të çështjes.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

18. Kërkuesja, në mënyrë të përmblëdhur, ka pretenduar:

i. Për rihapjen e procesit në Gjykatë:

18.1. GJEDNJ-ja ka gjetur shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së, për shkak të vendimit të refuzimit të ankimit kushtetues të kërkueses si pasojë e mungesës së kuorumit, i cili nuk jepte arsye për themelin e çështjes. Kërkesa respekton kriteret e nenit 71/c të ligjit organik të Gjykatës, pasi është paraqitur brenda afatit 4-mujor nga data e hyrjes në fuqi të vendimit të GJEDNJ-së dhe pasojat e cenimit të të drejtave dhe lirive themelore vijnë të ekzistojnë për shkak se vendimi nr. 15/2021 i Gjykatës vijon të jetë në fuqi dhe nuk është marrë asnjë masë ose veprim për shfuqizimin e tij ose rregullim i ri ligjor për mënjanimin e cenimit. Rihapja e procesit gjyqësor, siç interpreton GJEDNJ-ja në vendimin e saj dhe siç parashikohet edhe në ligjin organik të Gjykatës, do të thotë rishqyrtim nga e para të pretendimeve të ngritura në kërkesën e parë të datës 5.2.2018, çka respekton parimin e subsidiaritetit të gjykatës ndërkombëtare ndaj gjykatës kombëtare. GJEDNJ-ja i referohet pretendimit për shkelje të arsyetimit të gjykatave të zakonshme, por, në fakt, nga leximi i vendimit rezulton qartë se pretendimet për: i. njëanshmërinë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm dhe ii. mosformimin e rregullt të trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë janë të lidhura drejtpërdrejt me çështjen e mungesës së arsyetimit të vendimit. Nëse procesi gjyqësor rihapet vetëm për çështjen e mungesës së arsyetimit të vendimit dhe mbetet i mbyllur për çështjet e tjera për të cilat GJEDNJ-ja nuk është shprehur, do të thotë të mos kryhet një hetim i plotë në kuadër të rihapjes së procesit dhe rezultati do të ishte që sërish Gjykata do të rrezikonte të mos e përmbushte standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Në këtë kuptim, Gjykata ka mundësi dhe duhet të rishqyrtojë çështjen nga e para për të gjitha pretendimet e ngritura nga kërkuesja. Kur rihapet një çështje për gjykim, kjo bëhet për të gjitha çështjet ose pretendimet dhe nuk mund të jetë selektive.

18.2. Çështja e mandatit të gjyqtarit të Gjykatës së Lartë nuk mund të ndahet nga standardi i arsyetimit të vendimeve. Prania e një gjyqtari me mandat të përfunduar në gjykimin në Gjykatën e Lartë ka pasur si pasojë jo vetëm dhënien e një vendimi në dëm të kërkueses, por edhe dhënien e një vendimi tërësisht të paarsyetuar, siç e përcaktoi edhe GJEDNJ-ja. E njëjta logjikë vlen edhe për cenimin e parimit të paanshmërisë, në mënyrë të veçantë në lidhje me qëndrimin e mbajtur nga gjyqtari A.Ç., i cili ka dhënë dorëheqjen një ditë pasi u mor vendimi. Duke mos u shprehur për këto dy pretendime GJEDNJ-ja i jep mundësinë Gjykatës që t'i vlerësojë dhe të arsyetojë për to pas rihapjes së procesit. Këto dy pretendime nuk janë shqyrtuar nga GJEDNJ-ja jo sepse janë vlerësuar të pabazuara, por sepse konstatimi i shkeljes së standardit të arsyetimit mjaftoi për të

konkluduar se ka shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së, për pasojë të krijonte mundësinë e rihapjes së çështjes gjyqësore përpara Gjykatës, çka mbështetet edhe nga paragrafi 78 i vendimit të GJEDNJ-së. Në rastin konkret nuk ndodhemi përpara “gjësë së gjykuar” lidhur me këto pretendime, për sa kohë GJEDNJ-ja nuk është shprehur për to.

ii. Për themelin e çështjes:

18.3. Është cenuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi gjykatat e faktit nuk janë shprehur në vendimet e tyre për pretendimin e kërkuësës për keqbesim në veprimet e kryera nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. Gjykata e shkallës së parë në pjesën arsyetuese të vendimit është shprehur përciptazi në lidhje me këtë pretendim, duke arsyetuar në mënyrë të pasaktë dhe të paplotë, duke mos bërë një analizë tërësore të fakteve dhe provave të paraqitura nga kërkuësja. As gjykata e apelit, as Gjykata e Lartë nuk kanë mbajtur parasysh kontratën e shitjes me shumicë të lidhur mes palëve, që është thelbi ku bazohet pretendimi për keqbesim. Kjo kontratë i ka vendosur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. detyrime në lidhje me markën e kërkuësës, që përfshijnë edhe ndalimin që të fitojë pronësi apo të përdorë si të vetën një markë që është krejt identike me markën B-52 të kërkuësës. Çështja e keqbesimit është elementi më thelbësor dhe substancial i pretendimit të kërkuësës, ndërkohë që gjykatat e faktit e kanë neglizhuar tërësisht, duke mos e shqyrtuar dhe marrë në konsideratë.

18.4. Gjykatat e faktit janë mjaftuar të shprehen shkarazi se shoqëria “Arseni” sh.p.k. e ka fituar të drejtën mbi markën B-52 nga shoqëria maqedonase, duke eliminuar kështu çështjen e keqbesimit. Gjykata e apelit thjesht referon në vendimin e gjykatës së shkallës së parë në lidhje me çështjen e keqbesimit, pa shtuar asnjë argument tjetër nga ana e saj. Ajo gjykatë e ka anashkaluar plotësisht pretendimin sipas të cilit, regjistrimi i markës B-52 me nr. 11992, datë 18.4.2008, në emër të shoqërisë “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim, pasi midis dy shoqërive vazhdonte të zbatoheshin dhe të kishte efekte një marrëveshje furnizimi për tregtimin e pijes energjike B-52 në Shqipëri, që vazhdoi deri në vitin 2012, çka ndalonte shoqërinë “Arseni” sh.p.k. që të regjistronte apo të fitonte pronësi mbi një markë identike si marka e kërkuësës, të cilën ai duhej ta shpërndante dhe ta mbronte në tregun shqiptar.

18.5. Gjykata e apelit kishte detyrimin që, në përputhje me nenet 14 dhe 16 të KPC-së, të merrte në shqyrtim kontratat e lidhura midis kërkuësës dhe shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe provat mbështetëse, ku qëndron edhe thelbi i pretendimit të kërkuësës dhe palës tjetër në gjykim, DPPI-së. Nëse hetimi dhe analiza e pretendimit të kërkuësës do të ishin bërë, do të evidentoheshin qartë se ai nuk ka lidhje me ngjashmërinë e markave tregtare B-52, por me ndalimin që kishte sipas kontratave shoqëria “Arseni” sh.p.k. për të fituar apo regjistruar pronësi për markën B-52 apo ndonjë markë tjetër të ngjashme me të.

18.6. Gjyqtari në pakicë në Gjykatën e Lartë ka shqyrtuar pretendimet dhe provat e paraqitura nga kërkuësja dhe DPPI-ja në lidhje me argumentet për keqbesimin dhe i ka konsideruar ato bindëse dhe të argumentuara mirë. Përkundrazi, shumica në atë gjykatë nuk dha asnjë arsye se përse nuk ishte dakord me mendimin e pakicës.

19. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., ka prapësuar si vijon:

i. Për rihapjen e procesit në Gjykatë:

19.1. GJEDNJ-ja ka shqyrtuar tre pretendime kryesore të kërkuësës, por ka gjetur shkelje vetëm në një aspekt të caktuar dhe të kufizuar të procesit gjyqësor, konkretisht për mungesën e arsyetimit, ndërkohë që dy pretendimet e tjera i ka konsideruar të pabazuara, duke i rrëzuar në mënyrë të qartë dhe të argumentuar. Për këtë arsye, kërkesa për rishqyrtim tërësor të çështjes, si të ishte një proces

i ri gjyqësor që nis nga fillimi, nuk gjen mbështetje as në natyrën e vendimit të GJEDNJ-së, as në praktikën e ndjekur prej saj, as në kuadrin kushtetues dhe procedural shqiptar. GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkeljen e së drejtës materiale të kërkuësës dhe nuk ka dhënë një vendim që i hap rrugë zhbërjes së gjithë procesit gjyqësor të zhvilluar më herët. GJEDNJ-ja ka konstatuar vetëm një mangësi procedurale në raport me një nga tre vendimet e analizuara, e cila nuk është e mjaftueshme për të përmbysur të gjithë procesin gjyqësor, aq më tepër kur kjo mangësi është e izoluar dhe nuk prek themelin e vendimmarrjes. Vetë vendimi i GJEDNJ-së nuk përmban ndonjë urdhër ose udhëzim specifik për rishqyrtimin e çështjes nga Gjykata, as ndonjë kërkesë për zhbërjen e vendimeve të mëparshme të gjykatave të zakonshme, përkundrazi ia lë shtetit palë që të zgjedhë mjetet për zbatimin e vendimit, duke respektuar parimin e subsidiaritetit dhe rolin parësor të gjykatave të brendshme në këtë proces.

19.2. Parimi i *gjësë së gjykuar* nuk lejon që çështje të cilat janë shqyrtuar dhe mbi të cilat është vendosur në mënyrë përfundimtare nga një organ kompetent të rihapen sërish, përveçse nëse ekzistojnë prova ose rrethana të reja që justifikojnë një rishikim. Për rrjedhojë, Gjykata nuk duhet të shqyrtojë pjesën që tanimë përbën gjë të gjykuar, për sa kohë GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkelje për pretendimet e tjera të kërkuësës dhe as nuk është shprehur se do të ishte e nevojshme rihapja e procesit për to. Çdo përpjekje për të rikthyer në shqyrtim pretendime që tashmë janë rrëzuar, të arsyetuara në mënyrë të qartë nga Gjykata dhe të konsideruara të pajtueshme me KEDNJ-në nga GJEDNJ-ja, përbën jo vetëm një shkelje të parimit të sigurisë juridike, por edhe keqpërdorim të së drejtës për të kërkuar rihapjen e procesit të përfunduar përfundimisht.

ii. Për themelin e çështjes:

19.3. Pretendimi për *cenimin e standardit të arsytimit* është i pabazuar. Gjykatat e zakonshme kanë arritur të shpjegojnë mjaftueshëm arsyet e vendimmarrjes, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi gjyqësor, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të subjekteve në gjykim, duke përmbushur detyrimin për arsyetimin e vendimit gjyqësor. Detyrimi i gjykatave për të arsyetuar vendimet e tyre nuk mund të kuptohet sikur kërkohet një përgjigje e detajuar për çdo argument. Gjykatat e zakonshme e kanë trajtuar çështjen e qenies ose jo në keqbesim të shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe pasi kanë vlerësuar provat dhe ligjin e zbatueshëm, kanë arritur në konkluzionin se në këtë rast nuk jemi në marrëdhënie keqbesimi. Pasi kanë analizuar datat e regjistrimeve të ndryshme të markave tregtare, faktin nga rrjedh e drejta e pronësisë për subjektin e interesuar, gjykatat kanë arritur në konkluzionin që në këtë rast nuk mundet që të ketë keqbesim dhe se marrëdhënia kontraktore e pretenduar nuk ka asnjë lidhje për sa i përket kohës së regjistrimit të markave dhe mënyrës së fitimit të pronësisë mbi markën tregtare nga shoqëria “Arseni” sh.p.k.

19.4. Argumenti i kërkuësës i takon mirëfilli interpretimit dhe zbatimit të ligjit nga gjykatat e zakonshme, të cilat, sipas saj, nuk kanë interpretuar një kontratë të caktuar juridike, duke mos e ngritur në nivel kushtetues. Pretendimet e kërkuësës nuk qëndrojnë as në themel. Pretendimi për keqbesimin është i pabazuar, pasi, siç është argumentuar nga gjykatat e zakonshme, mënyra e fitimit të pronësisë mbi markën tregtare rrjedh nga një shoqëri e së drejtës maqedonase dhe jo nga marrëdhënia kontraktore e prezumuar me subjekte të ndryshme të së drejtës. Edhe pretendimi se është kopjuar ose shfrytëzuar reputacioni i shoqërisë “Bavaria” N.V. ka marrë përgjigje nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Për më tepër, shoqëritë tregtare prezumohen se janë subjekte të ndryshme juridike dhe vetëm palët e tjera mund të pretendojnë se marrëdhënia kontraktore me një subjekt ndikon edhe në subjekte të tjera të së drejtës. Midis këtyre palëve ka pasur edhe procese të tjera gjyqësore, siç është ai ku kërkuësja, me kundërpadi, ka kërkuar shfuqizimin e pronësisë së

shoqërisë “Arseni” sh.p.k. mbi markën B-52, e cila është rrëzuar me vendim gjyqësor të formës së prerë. Për rrjedhojë, e drejta e pronësisë së subjektit të interesuar në raport me kërkuesen për markën B-52 është zgjidhur në favor të tij.

20. Subjekti i interesuar, DPPI-ja, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për rihapjen e procesit në Gjykatë

21. Gjykata vëren se referuar nenit 71/c, pikat 3 dhe 4, të ligjit të saj organik, nëse ajo ka vendosur më parë për një çështje, e cila është gjykuar nga një gjykatë ndërkombëtare dhe kjo e fundit ka konstatuar se janë cenuar të drejtat dhe liritë themelore të individit, si rrjedhojë e vendimit të Gjykatës, subjekti i cenuar, në favor të të cilit ka vendosur gjykata ndërkombëtare, ka të drejtë të paraqesë kërkesë për rihapjen e procesit gjyqësor, e cila paraqitet brenda 4 muajve nga hyrja në fuqi e vendimit të gjykatës ndërkombëtare. Kërkesa duhet të përmbajë një përmbledhje të vendimit të gjykatës ndërkombëtare me çështjet kryesore që ka konstatuar ajo gjykatë, kërkimet konkrete dhe kërkuesi duhet të kërkojë shprehimisht rihapjen e procesit, si dhe shfuqizimin e aktit.

22. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues, duke mos përjashtuar edhe rastin e rihapjes së procesit sipas nenit 71/c të ligjit organik të Gjykatës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës për rihapje të procesit në këtë Gjykatë, sikurse të ankimit kushtetues individual, janë të natyrës kumulative, pra ato duhet të plotësohen njëkohësisht. Prandaj, në vijim, Gjykata do të analizojë nëse kriteret ligjore të lartpërmendura plotësohen në rastin në shqyrtim.

23. Gjykata vlerëson se kërkuesja legjitimohet *ratione personae* për paraqitjen e kërkesës për rihapjen e procesit, pasi ka qenë palë në procesin kushtetues, vendimin nr. 15/2021 të të cilit e ka ankimuar përpara GJEDNJ-së. Kjo e fundit, me vendimin e datës 16.7.2024, pasi ka konstatuar shkeljen e nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së lidhur me të drejtën për vendim të arsyetuar nga Gjykata, për sa i përket pretendimit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimeve gjyqësore, ka vlerësuar se forma më e përshtatshme për korrigjimin e shkeljes do të ishte rihapja e procesit përpara kësaj Gjykate.

24. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, në rastin e kërkesave për rihapjen e procesit, Gjykata ka pohuar se llogaritja e afatit ligjor 4-mujor fillon nga hyrja në fuqi e vendimit të gjykatës ndërkombëtare, pra nga botimi në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë, sipas nenit 71/c, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës. Në rastin konkret vendimi i GJEDNJ-së për çështjen e kërkueses është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 191, datë 12.11.2024 dhe kërkuesja i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për rihapjen e procesit në datën 13.2.2025, pra brenda afatit 4-mujor. Për rrjedhojë, kërkuesja e përmbush edhe kriterin *ratione temporis*.

25. Lidhur me legjitimitetin *ratione materiae*, kërkuesja ka kërkuar rishqyrtimin e çështjes së saj për të gjitha pretendimet e ngritura në ankimin kushtetues të datës 2.2.2018, duke parashtruar se rihapja e procesit nënkupton shqyrtimin në tërësi të çështjes së saj dhe se nga leximi i vendimit të GJEDNJ-së rezulton qartë se pretendimet për: *i.* njëanshmërinë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm; dhe *ii.* mosformimin e rregullt të trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë janë të lidhura drejtpërdrejt me çështjen e mungesës së arsyetimit të vendimeve gjyqësore. Sipas

kërkueses, nëse procesi rihapet vetëm për çështjen e mungesës së arsytimit të vendimit të Gjykatës dhe mbetet i mbyllur për çështjet e tjera për të cilat GJEDNJ-ja nuk është shprehur, do të thotë të mos kryhet një hetim i plotë në kuadër të rihapjes dhe rezultati do të ishte që sërish Gjykata do të rrezikonte të mos e përmbushte standardin e arsytimit të vendimit.

26. Gjykata rithekson se në rastet e rihapjes së procesit, kufijtë e shqyrtimit të çështjes përcaktohen nga shkaku i rihapjes. Kjo do të thotë që kur shkaku i rihapjes së procesit ka të bëjë me një shkelje e cila prek vetëm një pjesë të vendimit të dhënë, atëherë procesi rihapet vetëm për atë pjesë. Nga ana tjetër, në rastet e rihapjes së procesit, kërkuesi nuk mund të zgjerojë shkaqet e ankimit kushtetues fillestar dhe as të shtojë argumente të tjera në lidhje me to (*shih vendimin nr. 48, datë 22.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata vëren se GJEDNJ-ja ka gjetur shkelje të së drejtës për proces të rregullt në drejtim të standardit të arsytimit, për shkak se vendimi nr. 15/2021 i Gjykatës nuk i ka dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit të kërkueses në ankimin kushtetues individual të datës 5.2.2018 për cenimin e standardit të arsytimit të vendimeve të gjykatave të zakonshme, në kushtet që ai është rrëzuar për mosarritje të shumicës së kërkuar të votave. Në lidhje me pretendimin për mungesën e arsytimit nga gjykatat e zakonshme, i parashtruar si në ankimin kushtetues fillestar, ashtu dhe në kërkesën për rihapjen e procesit, në vendimin nr. 15/2021 të Gjykatës është pranuar se bën pjesë në juridiksionin kushtetues dhe se kërkuesja plotëson kriteret paraprake të legjitimitetit.

27. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkesa për rihapjen e procesit është e bazuar dhe duhet të pranohet, duke shfuqizuar vendimin e saj nr. 15/2021 vetëm për atë pjesë të tij për të cilën GJEDNJ-ja ka konstatuar shkelje nga ana e saj (Gjykatës), pra vetëm për sa Gjykata ka disponuar për rrëzimin e kërkesës (ankimit kushtetues fillestar) në lidhje me pretendimin për cenimin e standardit të arsytimit të vendimeve gjyqësore të gjykatave të zakonshme. Për pretendimet e tjera të kërkueses, për të cilat GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkelje, ato nuk mund të rimerren në shqyrtim për sa kohë Gjykata është shprehur me vendim në lidhje me to, vendim i cili për këtë pjesë ka natyrë përfundimtare (*res judicata*), ndaj këto pretendime nuk mund t'i nënshtrohen sërish kontrollit kushtetues. Në këtë pikë, Gjykata çmon të ritheksojë se nisur nga fuqia detyruese e vendimeve të GJEDNJ-së, e përcaktuar në nenin 46 të KEDNJ-së, detyrimi që lind në kuadër të zbatimit të vendimit të asaj gjykate në rastin konkret, konsiston vetëm në shqyrtimin e këtij pretendimi të kërkueses, shqyrtim i cili përmbush detyrimet që rrjedhin nga KEDNJ-ja për korrigjimin e shkeljes së konstatuar nga GJEDNJ-ja (*shih vendimin nr. 48, datë 22.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Për sa më lart, Gjykata në vijim do të analizojë bazueshmërinë në themel të pretendimit të kërkueses për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor nga gjykatat e zakonshme, të parashtruar në ankimin kushtetues fillestar dhe të përsëritur edhe në kërkesën për rihapjen e procesit drejtuar asaj.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor

29. Sipas kërkueses, gjykatat nuk janë shprehur për pretendimin e saj për keqbesim në veprimet e kryera nga subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k. Sipas saj, gjykata e shkallës së parë në pjesën arsyetuese të vendimit është shprehur përciptazi në lidhje me këtë pretendim, duke arsyetuar në mënyrë të pasaktë dhe të paplotë, duke mos bërë një analizë tërësore të fakteve dhe provave të paraqitura nga kërkuesja. Po sipas kërkueses, as gjykata e apelit, as Gjykata e Lartë nuk kanë mbajtur parasysh kontratën e shitjes me shumicë të lidhur mes palëve, që është thelbi ku bazohet

pretendimi për keqbesim, kontratë që i ka vendosur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. detyrime në lidhje me markën e kërkuësës, të cilat përfshijnë edhe ndalimin që të fitojë pronësi apo të përdorë si të vetën një markë që është krejt identike me markën B-52. Kërkesja ka pretenduar se çështja e keqbesimit është elementi më thelbësor dhe substancial i pretendimit të saj, ndërkohë që gjykatat e faktit e kanë neglizhuar tërësisht, duke mos e shqyrtuar dhe marrë në konsideratë.

30. *Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k.*, ka prapësuar duke argumentuar se gjykatat e zakonshme kanë arritur të shpjegojnë mjaftueshëm arsyet e vendimmarrjes, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të subjekteve në gjykim, duke përmbushur detyrimin për arsyetimin e vendimeve gjyqësore. Sipas këtij subjekti, gjykatat e kanë trajtuar çështjen e qenies ose jo të tij në keqbesim dhe pasi kanë vlerësuar provat dhe ligjin e zbatueshëm kanë arritur në konkluzionin se në këtë rast nuk jemi në marrëdhënie keqbesimi dhe se marrëdhëniet kontraktore e pretenduar nuk ka asnjë lidhje për sa i përket kohës së regjistrimit të markave dhe mënyrës së fitimit të pronësisë mbi markën tregtare nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. Po sipas tij, argumentet e kërkuësës kanë bëjnë me interpretimin dhe zbatimin e ligjit nga gjykatat e zakonshme, duke mos e ngritur pretendimin në nivel kushtetues dhe, për më tepër, ato nuk qëndrojnë as në themel.

31. E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë dhe funksioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 67, datë 10.11.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërrëthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë dhe duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 79, datë 14.12.2017; nr. 3, datë 26.1.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Gjithsesi, zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes dhe natyrës së vendimit, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e tyre (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 6, datë 16.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 24, datë 9.4.2024; nr. 17, datë 23.3.2023; nr. 34, datë 13.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Po ashtu, Gjykata ka theksuar se ajo nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 4, datë 31.1.2024; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Bazuar në standardet e mësipërme kushtetuese, Gjykata do të analizojë në vijim nëse në rastin konkret gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në ushtrim të funksionit të tyre dhe në përputhje me detyrimin për të dhënë një vendim të arsyetuar, kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme në lidhje me shkaqet që kanë çuar në qëndrimin e tyre të shprehur në dispozitiv dhe nëse ky arsyetim plotëson standardet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese.

34. Gjykata vëren se në datën 16.7.2012 subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., i është drejtuar gjykatës së shkallës së parë me padi me objekt shfuqizimin dhe çregjistrimin e mbrojtjes

së markës B-52 me nr. 1082916 të regjistruar në emër të kërkuases (*procesi i tretë gjyqësor*). Sipas atij subjekti (paditësja), lidhur me pronësinë e kësaj marke, ndërmjet po këtyre palëve është zhvilluar një proces tjetër gjyqësor dhe me vendimin nr. 12870, datë 26.12.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, është vendosur shfuqizimi i markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi 970878 në pronësi të kërkuases, për rrjedhojë regjistrimi është kryer në kundërshtim me dispozitat ligjore që rregullojnë të drejtat e markave dhe patentave në Republikën e Shqipërisë, si edhe me marrëveshjet ndërkombëtare. Po sipas paditëses, pavarësisht se ky proces ishte në shqyrtim në gjykatën e apelit, shoqëria “Bavaria” N.V. e ka regjistruar markën e re, e cila në figurë ka elemente identike me markën e regjistruar në pronësi të shoqërisë “Arseni” sh.p.k., duke tentuar që të anashkalojë eventualisht pasojat e procesit të mëparshëm gjyqësor.

35. Kërkuësja, shoqëria “Bavaria” N.V., në cilësinë e palës së paditur në procesin e tretë gjyqësor, ka prapësuar se marka tregtare B-52 me nr. regjistrimi 11992, datë 18.4.2008 në emër të paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k., është regjistruar në Shqipëri në keqbesim, pasi kjo pije energjike prodhohet në Holandë dhe është tregtuar në Shqipëri që gjatë periudhës 2006-2008. Sipas saj, marka tregtare B-52 me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878 gëzon statusin e “markës së mirënjohur”, bazuar në faktet e tregtimit të saj në Shqipëri përpara regjistrimit abuziv si markë kombëtare me nr. regjistrimi 11992 dhe se pija energjike B-52 që tregon shoqëria “Arseni” sh.p.k. prodhohet në Maqedoni nga i njëjti person që në mënyrë abuzive ka regjistruar në Shqipëri markën tregtare B-52, me nr. regjistrimi 11992. Po sipas saj, ajo e ka importuar këtë pije energjike prej vitit 2011 me logon e re, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 1082916, datë 14.6.2011, të drejta që burojnë nga marka tregtare me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878.

36. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi ka marrë në shqyrtim pretendimet e palëve në gjykim, ka vlerësuar se paditësja, shoqëria “Arseni” sh.p.k., është pronare e markës tregtare B-52, pronësi e fituar nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes të datës 16.6.2010 nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, e cila e ka regjistruar fillimisht këtë markë në Republikën e Shqipërisë, me datë aplikimi 18.4.2008 dhe datë regjistrimi 6.11.2008, me kohëzgjatje të mbrojtjes deri më 18.4.2018. Po sipas asaj gjykate, e paditura, shoqëria “Bavaria” N.V., provoi gjatë gjykimit se ka regjistruar pronësinë e markës tregtare B-52 në vendet e Beneluksit, me datë 22.2.2008 (data e prioritetit 19.2.2008) dhe në vijim, në datën 20.6.2008, ka bërë një regjistrim ndërkombëtar të markës, ndërsa data e aplikimit për përcaktimin e Shqipërisë si vend ku kërkohet mbrojtja e markës tregtare B-52 është 21.10.2008 dhe regjistrimi datë 12.2.2009. Për rrjedhojë, sipas gjykatës, aplikimi për regjistrim ndërkombëtar të markës B-52 në Shqipëri është bërë pas aplikimit dhe mbrojtjes së regjistruar të markës kombëtare në pronësi të paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k. Për sa i përket pretendimit për keqbesim, sipas gjykatës ai nuk provohet në kushtet kur nuk ka qenë paditësja ajo që ka bërë regjistrimin fillestar të markës B-52 me nr. regjistrimi 11992, datë 18.4.2008 në territorin e Republikës së Shqipërisë, por shoqëria maqedonase “N.D.L.”, e cila e ka regjistruar atë kombëtarisht dhe ndërkombëtarisht. Referuar parashikimeve të ligjit nr. 9947, datë 7.7.2008, “Për pronësinë intelektuale”, të ndryshuar (*ligji nr. 9947/2008*) dhe faktit se elementet që ai parashikon janë marrë në konsideratë nga autoriteti përkatës, DPPM-ja, që ka pranuar regjistrimin e markës tregtare nr. 11992 regjistrimi, datë 18.4.2008, në pronësi të paditëses, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se ajo do të konsiderohet si markë e mëparshme në kuptim të ligjit, e cila është regjistruar në Shqipëri jo vetëm përpara markës tregtare objekt i këtij gjykimi, me nr. regjistrimi 1082916, datë 21.7.2011, me pronar

shoqërinë “Bavaria” N.V., por edhe markës tjetër të mëparshme të saj me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878, datë 20.6.2008.

37. Gjykata e apelit, e vënë në lëvizje me ankimin e kërkueses, ka vlerësuar se vendimi objekt ankimi është i drejtë, ndaj duhet lënë në fuqi. Sipas asaj gjykate, pretendimi i kërkueses se markat nuk kanë ngjashmëri është i pabazuar, pasi në vlerësim të kriterëve që përcaktojnë karakterin dallues të markës, ato kanë ngjashmëri dhe sjellin konfuzion te konsumatori, ndaj duhet të shqyrtohet se cila nga palët gëzon mbrojtje si rezultat i regjistrimit të saj, referuar regjistrimit të markës në Shqipëri dhe mbrojtjes së markës së regjistruar me parë. Sipas gjykatës së apelit, marka tregtare në Republikën e Shqipërisë është regjistruar fillimisht nga subjekti “N.D.L.” me datë aplikimi 18.4.2008 dhe datë regjistrimi 6.11.2008, me kohëzgjatje të mbrojtjes deri në datën 18.4.2018 dhe lista e mallrave dhe/ose shërbimeve është klasa 32 sipas klasifikimit ndërkombëtar të Nices, pije joalkoolike, pije energjike, pije sportive. Gjykata e apelit ka vlerësuar se shoqëria “Bavaria” N.V. ka në pronësi markën tregtare B-52, pije energjike, pronësi e fituar nëpërmjet aplikimit në vendin e origjinës, pranë regjistrimit të markave tregtare të Beneluksit me datë 19.2.2008, me nr. regjistrimi 1153546, markë e regjistruar përfundimisht në Beneluks me datë 22.2.2008, me nr. regjistrimi 838872 dhe pas aplikimit për regjistrim ndërkombëtar më 20.6.2008, marka tregtare B-52 është regjistruar përfundimisht më 24.6.2008, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878. Sipas gjykatës së apelit, pas regjistrimit ndërkombëtar të markës, kërkuësja ka bërë aplikim ndërkombëtar pranë WIPO-s, më 21.10.2008, për të shtrirë efektet e mbrojtjes edhe në Shqipëri dhe përfundimisht, data e regjistrimit të Shqipërisë si shtet i përcaktuar është 12.2.2009. Për rrjedhojë, gjykata e apelit ka vlerësuar se data e aplikimit për mbrojtjen e markës B-52 është e mëvonshme nga regjistrimi i markës së paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe se pala e paditur (kërkuësja) ka keqinterpretuar datën e regjistrimit të markës në Beneluks me atë të regjistruar në Shqipëri. Për sa i përket keqbesimit, gjykata e apelit ka vlerësuar se në vitin 2010 është bërë kalimi i pronësisë me kontratë nga shoqëria maqedonase te paditësja, shoqëria “Arseni” sh.p.k., për të cilën nuk ka asnjë lloj keqbesimi në regjistrimin e markës dhe në blerjen e saj.

38. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs kërkuësja, e cila ka pretenduar se regjistrimi i markës nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim, në mashtrim të ligjit dhe të parimeve profesionale e të konkurrencës së ndershme në treg, për sa kohë është faktuar në gjykim zhvillimi i aktivitetit të tregtimit të produktit B-52 në Shqipëri dhe marrëdhënia e kërkueses për një periudhë prej gjashtë vjetësh (10.8.2006 deri më 14.2.2012) me shoqërinë “Gjithësia Market”, në pronësi të L.T., kohë gjatë së cilës ky shtetas ka ushtruar aktivitetin tregtar me emërtime të ndryshme, përfshirë “Arseni” sh.p.k. Në rekurs është pretenduar se mes shoqërisë “Tabacco Holding Group” sh.p.k. (shitësi), që kishte të drejtën e importimit në Shqipëri të pijes energjike B-52, sipas kontratës së distribucionit të lidhur me shoqërinë “Bavaria” N.V., dhe shoqërisë “Arseni” sh.p.k. (blerësi) është lidhur kontrata e shitjes nr. 1950 rep., nr. 591/1 kol., datë 14.2.2011 për shitjen me shumicë të këtij produkti, sipas së cilës blerësi njeh dhe pranon produktin, si dhe të drejtat e lidhura me të, si dhe garanton shitësin se nuk do të ndërmarrë asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose për të regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme, të njëjtë me atë të produktit B-52 në pronësi të “Bavaria” N.V. etj. Kështu, në rekurs është pretenduar se referuar dispozitave të kësaj kontrate shoqëria “Arseni” sh.p.k. ka pranuar pronësinë e kërkueses dhe të gjitha të drejtat në lidhje me markën B-52 objekt gjykimi, paraqitja vizuale e së cilës është pjesë e aneksit të kontratës, por gjykatat e faktit nuk janë shprehur për këtë marrëdhënie kontraktuale midis palëve ndërgjyqëse.

39. Po në rekurs kërkuësja ka pretenduar se regjistrimet e markës prej saj janë bërë në përputhje me dispozitat e ligjit nr. 9947/2008 dhe se ajo gëzon të drejtën e prioritetit, që i lind subjektit, referuar nenit 4 të Konventës së Parisit, brenda gjashtë muajve nga data e depozitimit. Për rrjedhojë, efektet e regjistrimit fillestar të kryera nga Zyra e Beneluksit i kanë njohur kërkuësës si datë prioritare atë të depozitimit të aplikimit (datë 19.2.2008), duke i dhënë certifikatën e prioritetit nr. 1153546 dhe brenda gjashtë muajve (datë 24.6.2008) ajo ka depozituar kërkesën për regjistrim ndërkombëtar të markës B-52. Sipas rekursit, kërkesa për të zgjedhur Shqipërinë është e datës 21.10.2008, në përputhje me Protokollin e Madridit, pasi subjektit i njihet e drejta që brenda 12 muajve nga data e depozitimit për regjistrim ndërkombëtar të zgjedhë vendet ku do të shtrijë regjistrimin, kohëzgjatje që fillon nga data e depozitimit (24.6.2008). Në rekurs është pretenduar, gjithashtu, se DPPM-ja duhet të kishte reaguar *ex officio* sikundër ka vepruar për të njëjtin rast zyra homologe maqedonase, duke çregjistruar markën në pronësi të subjektit “N.D.L.”. Po kështu, është pretenduar edhe se gjykata e apelit ka anashkaluar parimin e hierarkisë së akteve, sipas nenit 116 të Kushtetutës, lidhur me zbatimin e marrëveshjeve të TRIPS, Konventës së Parisit, Marrëveshjes së Madridit, si dhe Protokollit të Marrëveshjes së Madridit, të ratifikuara dhe të pranuar nga shteti shqiptar.

40. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, pasi ka marrë në shqyrtim çështjen në seancë gjyqësore, ka vendosur të lërë në fuqi vendimin e gjykatës së apelit, në analizë të parashikimeve të ligjit nr. 9947/2008, të Konventës së Parisit, “Për mbrojtjen e pronësisë industriale” dhe të marrëveshjes së Madridit e të protokollit të saj. Në lidhje me pretendimin se regjistrimi i markës B-52 prej shoqërisë “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim ose është regjistrim abuziv, Kolegji Civil ka vlerësuar se është i pabazuar. Sipas tij, marka tregtare në Republikën e Shqipërisë është regjistruar fillimisht nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.” me datë aplikimi 18.4.2008 dhe me datë regjistrimi 6.11.2008, ndaj shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë pronare e markës B-52 në datën 16.6.2010 nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes nga shoqëria maqedonase. Sipas atij kolegji, regjistrimi i markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi kombëtar 11992 është bërë shumë më herët se regjistrimi i markës së shoqërisë “Bavaria” N.V. (datë 21.7.2011), madje edhe më parë se marka tjetër e mëparshme e kësaj shoqërie me nr. 970878 regjistrimi ndërkombëtar, datë 20.6.2008 dhe se konflikti mes palëve është zgjidhur me vendimin nr. 00-2016-755(66), datë 9.3.2016 të po asaj gjykate. Kolegji Civil i është referuar parashikimit të nenit 143, pika 5, të ligjit nr. 9947/2008.

41. Lidhur me pretendimin e kërkuësës për prioritet, Kolegji Civil ka vlerësuar se është i pabazuar, pasi referuar datës prioritare (19.2.2008) që është regjistrimi në vendin e origjinës, shoqëria “Bavaria” N.V., brenda gjashtë muajve, ka depozituar kërkesën e datës 24.6.2008 për regjistrim ndërkombëtar për një listë shtetesh në të cilën nuk bënte pjesë Shqipëria, ndërkohë që shtesën për shtete të tjera për mbrojtje me datë prioriteti 19.2.2008 ajo mund ta bënte deri më 19.8.2008, por një gjë e tillë nuk ka rezultuar e provuar nga gjykatat e faktit. Në vlerësimin e atij kolegji, referuar Konventës së Parisit dhe nenit 147 të ligjit nr. 9947/2008, gjykatat e faktit kanë interpretuar drejt kur pranojnë se kërkesa për të zgjeruar mbrojtjen ndërkombëtare edhe për sa i përket Shqipërisë është e datës 21.10.2008, datë kjo e mëvonshme në raport me regjistrimin e palës tjetër. Ai kolegji ka gjetur të pabazuar edhe pretendimin se DPPM-ja duhej të kishte vepruar me nismë, kurse për sa i përket pretendimit se markat nuk janë identike dhe nuk kanë njëanshmëri fonetike, ka vlerësuar se ky kërkim përbën një çështje të provuari që u përket gjykatave të faktit.

42. Në lidhje me pretendimin e kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nga gjykatat e zakonshme, Gjykata, në përfundim të diskutimeve, nuk arriti numrin e kërkuar të votave për vendimmarrje, sipas parashikimeve të nenit 133, pika 2, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 2, të ligjit organik të Gjykatës.

43. Sipas njërit qëndrim¹ u vlerësua se pretendimi i kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimeve gjyqësore është i bazuar, ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar për këtë shkak. Rezulton se kërkuësja në ankimet e saj përpara gjykatave të zakonshme ka ngritur si pretendim faktin e qenies në keqbesim të paditëses (subjektit të interesuar), shoqërisë “Arseni” sh.p.k., për sa kohë që kjo e fundit në momentin e lidhjes së kontratës me shoqërinë e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, ishte në dijeni të faktit se pronare e kësaj marke ishte kërkuësja, që e kishte regjistruar ndërkombëtarisht si të tillë, për shkak të marrëdhënies tregtare që këto dy palë kanë pasur me njëra-tjetrën bazuar në kontratën e lidhur mes tyre për importimin dhe distribucionin e kësaj pijeje në Shqipëri nga subjekti i interesuar. Në këto kontrata subjekti i interesuar jo vetëm që ka njohur pronësinë e kërkuësës, por edhe ka garantuar se nuk do të ndërmarrë asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme me atë të produktit B-52 në pronësi të saj. Referuar vendimeve gjyqësore rezulton se gjykatat kanë pranuar pjesërisht padinë e paraqitur nga paditësja, shoqëria “Arseni” sh.p.k. (subjekti interesuar) me argumentet se: *i.* regjistrimi i markës tregtare në Shqipëri është bërë nga shoqëria maqedonase, ndërsa shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë pronare e markës B-52 në datën 16.6.2010 nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes nga shoqëria maqedonase, ndaj nuk ka keqbesim nga ajo; *ii.* regjistrimi kombëtar i markës nga shoqëria maqedonase është bërë shumë më herët se regjistrimi kombëtar i markës së shoqërisë “Bavaria” N.V. (datë 21.7.2011), madje edhe më parë se regjistrimi ndërkombëtar i markës tjetër të mëparshme (datë 20.6.2008); *iii.* konflikti mes palëve është zgjidhur me vendimin nr. 00-2016-755(66), datë 9.3.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Në kuptim të standardit të arsyetimit vendimet e gjykatave janë të paqarta dhe kontradiktore, për shkak se ndërsa argumenti i përdorur prej tyre për ekzistencën e gjësë së gjykuar do të duhej të pengonte shqyrtimin në themel të pretendimeve të paditëses, në fakt, referuar argumenteve të tjera të vendimmarrjes, rezulton qartësisht se pretendimi për keqbesimin është shqyrtuar në themel prej tyre.

44. Nga ana tjetër, edhe referuar arsyetimit të gjykatave për regjistrimin e markës nga shoqëria maqedonase, duke u bazuar vetëm në kohën e këtij regjistrimi në Shqipëri dhe kalimin e saj paditëses (subjektit të interesuar) përmes kontratës së shitjes, ato nuk duket se shkojnë në të njëjtin drejtim, përveçse vendimet as nuk janë arsyetuar mjaftueshëm. Gjykatat kanë anashkaluar thelbin e pretendimit të kërkuësës, pra paligjshmërinë e regjistrimit kombëtar (në Shqipëri) të markës nga shoqëria maqedonase dhe fitimin në vijim të të drejtave nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. në raport me faktet relevante të regjistrimit të markës në vendin e origjinës dhe në regjistrin ndërkombëtar të markave nga kërkuësja, nga njëra anë, dhe shtetasi Z.L. (përfaqësuesi i shoqërisë maqedonase), nga ana tjetër, si dhe regjistrimin kombëtar (në Shqipëri) të markës nga shoqëria maqedonase, të vlerësuar sipas primeve të pranuar në marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara nga shteti shqiptar në lidhje me mbrojtjen e të drejtave të pronësisë industriale të cilat, sipas nenit 116 të Kushtetutës, në hierarkinë e akteve renditen menjëherë pas saj. Për rrjedhojë, sipas këtij qëndrimi, pretendimi i kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimeve gjyqësore është i

¹ Votuan për pranimin e kërkesës gjyqtarët Holta Zaçaj, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska dhe Marjana Semini.

bazuar, ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar për këtë shkak, duke u shfuqizuar vendimi i Gjykatës së Lartë dhe duke u kthyer çështja për shqyrtim në atë gjykatë, në mënyrë që t'u jepte përgjigje përfundimtare të arsyetuar pretendimeve të kërkuases.

45. Sipas qëndrimit tjetër² u vlerësua se pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, për shkak se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm i kanë marrë në shqyrtim pretendimet e kërkuases të parashtruara përpara tyre, duke u dhënë atyre përgjigje të arsyetuar, veçanërisht lidhur me pretendimin për keqbesimin në veprimet e shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe për të drejtën prioritare. Lidhur me pretendimin e kërkuases për kontratat e lidhura mes saj dhe përfaqësuesit të subjektit të interesuar për tregtimin e produktit B-52 në Shqipëri që prej vitit 2006, sipas të cilave ai ka njohur të drejtat e kërkuases mbi markën dhe ka marrë përsipër të mos kryejë asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme me atë të produktit B-52 në pronësi të “Bavaria” N.V. etj., edhe pse gjykatat nuk janë ndalur posaçërisht në këtë marrëdhënie të mëparshme mes tyre, në fakt ato i kanë dhënë përgjigje këtij pretendimi në këndvështrim të keqbesimit, për sa kohë kanë arsyetuar se marka B-52 mbi të cilën pretendon të drejta shoqëria “Arseni” sh.p.k. është regjistruar nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, nga e cila i kanë kaluar subjektit të interesuar të drejtat e pronësisë.

46. Në kuptim të standardit të arsyetimit, gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar mjaftueshëm dhe në mënyrë ezauruese në lidhje me objektin e çështjes së paraqitur për shqyrtim përpara tyre dhe thelbin e pretendimeve të ngritura nga palët në atë gjykim. Referuar arsyetimit të vendimeve të kundërshtuara, në tërësinë e tyre ato nuk rezultojnë arbitrare, jologjike dhe të pamjaftueshme apo kontradiktore ose të paqarta për sa u përket të dhënave të pasqyruara prej tyre. Ndërsa gjykatat nuk janë të detyruara të japin përgjigje të detajuara për çdo pretendim, nga përmbajtja e vendimeve të kundërshtuara del qartë se ato kanë trajtuar çështjet thelbësore të faktit dhe të ligjit të rëndësishme për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së parashtruar përpara tyre. Kështu, gjykatat kanë arsyetuar në veçanti në lidhje me pretendimet kryesore të padisë së paditëses (subjektit të interesuar) dhe thelbin e kundërshtimeve të kërkuases për të drejtën e pronësisë për markën tregtare dhe mbrojtjen që gëzon ajo. Vendimet e gjykatave të zakonshme përmbajnë mjaftueshëm arsyetim në lidhje me përcaktimin e fakteve të çështjes dhe zbatimin e ligjit dhe ky përcaktim prej tyre i fakteve dhe i zbatimit të ligjit në vijim nuk duket se është dukshëm i gabuar, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë. Për rrjedhojë, sipas këtij qëndrimi, pretendimi i kërkuases për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, ndaj kërkesa duhej të rrëzohej për këtë shkak.

² Votuan për rrëzimin e kërkesës gjyqtaret Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Sandër Beci dhe Genti Ibrahim.

Gjyqtarja Sonila Bejtja, e cila në vendimin e Gjykatës nr. 15/2021 ka votuar për pranimin e kërkesës së paraqitur nga kërkuësja në lidhje me dy nga pretendimet e paraqitura asokohe në ankimin kushtetues të datës 5.2.2018 (pretendimi për gjykimin nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe lidhur me të edhe pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit), ndërkohë që ka votuar për rrëzimin e pretendimeve të tjera, ka vlerësuar se jo vetëm që rihapja e procesit nënkupton një rishqyrtim të çështjes për atë pretendim për të cilin është rihapur, por edhe se, për sa kohë që pretendimi për gjykatën e caktuar me ligj, ku bazohej edhe qëndrimi i mëparshëm i saj në lidhje me pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit, nuk mund të rimerret në shqyrtim, atëherë edhe rishqyrtimi i pretendimit për standardin e arsyetimit të vendimit duhet të bëhet në mënyrë të pavarur. Për këtë qëllim, gjyqtarja Sonila Bejtja vlerësoi të analizojë pretendimin për standardin e arsyetimit ashtu siç ai është ngritur në procesin konkret, pra vetëm në drejtim të përmbajtjes së vendimeve të gjykatave të zakonshme, lidhur me mënyrën sesi kanë vlerësuar pretendimet e palëve në kuptim të “keqbesimit” dhe “prioritetit në regjistrim”, dhe nëse kërkuësja ka paraqitur mjaftueshëm argumente në mbështetje të këtij pretendimi.

47. Në përfundim, Gjykata vëren se në kushtet kur nuk u formua shumica prej 5 gjyqtarësh, në kuptim të nenit 73, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës, kërkesa e kërkueses për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore objekt kërkesë si të papajtueshme me Kushtetutën konsiderohet e rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71/c, 72 dhe 73, pika 4, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës për rihapjen e procesit në Gjykatën Kushtetuese.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 15, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese vetëm për sa është disponuar në lidhje me pretendimin e kërkueses për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.
3. Rrëzimin e ankimit kushtetues individual të kërkueses.
Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 5.11.2025.

Shpallur më 12.12.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim